

International Children's Care België vzw
Sijsjesstraat 26 2800 Mechelen
Mail: ronny.van.dessel1@telenet.be
GSM 0499/71 98 78
www.iccbelgie.be



NIEUWSBRIEF APRIL 2023

Nieuws uit onze projecten:

- * Project Update: Oekraïense vluchtelingen in **Roemenië**
- * Het verhaal van Lea Wasi in de **D.R. Congo**
- * **Guatemala:**
De houten stoel
Dienen tijdens de pandemie

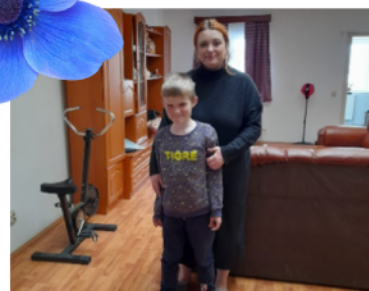
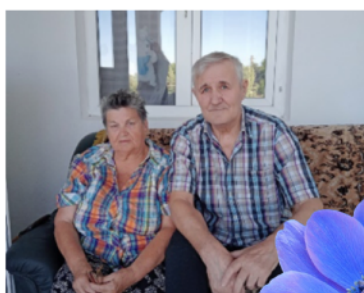
Project Update – Oekraïense vluchtelingen



We gebruiken nog steeds twee huizen in ons Roemeense kinderdorp in Odobesti voor Oekraïense vluchtelingen.

In **huis nr. 1** verblijven Katia met haar moeder en 8 kinderen, de jongste die werd geboren na aankomst in Odobesti. Katia's echtgenoot blijft in Oekraïne om te dienen in de oorlog. En haar schoolgaande kinderen integreren goed in de plaatselijke school.

In **huis nr. 2** profiteren twee verschillende gezinnen van de hulp van ons ICC-dorp. Eén familie-eenheid is een bejaarde man en vrouw. Het tweede gezin bestaat uit een man en vrouw, hun kind en de moeder van de vrouw. De vrouw geeft via Zoom les aan Oekraïense kinderen in Oekraïne



Momenteel is er geen behoefte aan extra huisvesting voor vluchtelingen in ons ICC-dorp. Roemenië en de EU hebben voedingsbonnen verstrekt aan de vluchtelingen en de plaatselijke burgemeester en het Rode Kruis hebben waar nodig voedsel voorzien.

Van november 2022 tot en met maart 2023 heeft een Canadese organisatie fondsen verstrekt voor de uitgaven van de vluchtelingen buiten hun voedselbehoeften. ICC België heeft dank zij u eveneens een donatie kunnen geven. Deze gecombineerde fondsen hebben geholpen om zaken als elektriciteitsrekeningen, brandhout voor hun verwarming en andere kosten van levensonderhoud te dekken. Deze uitgaven waren gemiddeld 2.740 euro per maand. Vanaf april zullen de vluchtelingen meer hulp nodig hebben om de kosten te dekken. Uw hulp is nodig en wordt gewaardeerd.

D.R. Congo - het verhaal van Lea Wasi

Uw steun heeft geholpen om het leven van kinderen zoals Lea Wasi uit de DR Congo te veranderen. Hieronder volgt een bewerkt fragment van haar verhaal.

Dankzij jou heeft Lea Wasi veel goede dingen ontvangen, zoals medische zorg, onderwijs, een liefdevol gezin en de kans om Jezus te leren kennen. Nu is ze volwassen en plant een eigen gezin. Bedankt!



Ik was twee jaar oud toen mijn vader stierf in een hinderlaag van buitenlandse rebellen. Mijn oom was de oudste van een adventistische kerk in onze omgeving. Hij had onlangs een brief ontvangen waarin stond dat er een christelijke organisatie was die weeskinderen zou opvangen. Mijn oom, die zag dat mijn moeder 10 kinderen had die wezen waren, besloot dat het beter zou zijn om er twee naar deze organisatie te brengen. Samen met mijn broer ben ik geselecteerd.

We hadden de gelegenheid om naar het opvangcentrum van **Prolasa** te gaan toen het weeshuis nog in de stad **Goma** was. We werden met liefde ontvangen. Het personeel zorgde heel goed voor ons. We aten drie keer per dag, we kregen medische zorg, we waren goed gekleed en we waren blij andere kinderen te ontmoeten die in dezelfde situatie zaten als wij. We ontmoetten lieve huismoeders, goede begeleiders en andere mensen die echt om ons gaven. Onze vragen werden met tevredenheid beantwoord en aan onze behoeften werd voldaan. Op dat moment waren we zelfs de oorlogen vergeten.

In 2008 verhuisde het weeshuis naar **Idjwi**, en daar heb ik mijn lagere en middelbare school afgemaakt. Opnieuw behoorde ik tot de gelukkigen en ging studeren aan de universiteit in de stad Bukavu.

Bij **ICC/Prolasa** kregen we de volgende voordelen: geloof, goede voeding, medische zorg, onderwijs, kleding en vele andere goede dingen. Omdat ik bij een arme, alleenstaande ouder woonde en wees was, zou het voor mij nooit gemakkelijk zijn geweest om zelfs maar de lagere school af te maken. Met de kans die ik kreeg van ICC/Prolasa, ging ik verder dan ik had durven dromen. Wat een plezier! Gelukkig was en is Gods hand boven mij. Ik ben ervan overtuigd dat armoede nooit een keuze is, en als dat zo was, zou niemand ervoor kiezen, stel ik me voor.

Lea is dankbaar voor de steun van ICC-familieleden zoals jij. Ze maakt plannen voor haar bruiloft die in juni zal plaatsvinden. Haar aanstaande echtgenoot is de aalmoezenier van een andere christelijke organisatie in dat gebied.

Guatamala

Het verhaal van een oude houten stoel.

Voor veel ICC-kinderen staat een stevige houten stoel voor een leven vol zekerheid, veiligheid en liefde. Hij is betrouwbaar en sterk, net als het huis ondersteund door uw donaties.

Herinneringen aan onze kindertijd hebben vaak te maken met een van onze vijf zintuigen. Een geur, weefsel, kleur, smaak of geluid kunnen een vergeten herinnering oproepen.

De meeste onderzoekers zijn het erover eens dat emoties een krachtige invloed kunnen hebben op hoe mensen herinneringen creëren. Heb jij een voorwerp dat je doet denken aan je kindertijd?



lang

Kinderen op de **campus van Hogar Los Pinos** in Guatemala hebben zo'n item. Ga met me mee terwijl ik een verhaal vertel over hoe een klein huishoudelijk voorwerp, dat voor de meesten onbelangrijk lijkt, een belangrijke herinnering voor een kind kan zijn.

We gaan het administratiegebouw binnen, net voorbij de hoofdingang. De muren zijn vrolijk beschilderd met kleine afbeeldingen van kleurrijke inheemse vogels, gelukkige kinderen en de natuur. Er staat een grote tafel met daaromheen 14 zeer stevige maar versleten houten stoelen. Als ik een van de stoelen aanraak verschijnt er een glimlach op het gezicht van de administrateur, Joel Carpio. "Vind je die stoel leuk?" vraagt hij. "Je bent niet de eerste die het leuk vindt..."

Hij legde uit dat die stoelen dateerden uit vroegere tijden in Hogar Los Pinos, toen Alcyon en Ken Fleck alle details van het kinderdorp aan het plannen waren. Ze wisten dat steviger meubilair, inclusief stoelen, beter zou aansluiten bij de behoeften van de kinderen. Deze specifieke stoelen werden gekocht en naar de campus gestuurd, waar ze tientallen jaren in de huizen voor de kinderen werden gebruikt.

Door de jaren heen zijn de kinderen in Los Pinos gegroeid van een leven van wantrouwen, angst en misbruik naar een toekomst waarin vertrouwen, liefde en emotionele genezing mogelijk waren. Elke dag kwamen ze de woonkamer binnen waar deze stoelen stonden. Ze zouden de zware houten stoelen verplaatsen om de vloeren te vegen. Ze zaten in de stoelen voor elke maaltijd die rond de gezinstafel werd gedeeld.

Als deze stoelen konden spreken, zouden ze verhalen met ons delen over vreugde en verdriet, tranen en gelach, het geschreeuw en gefluister van een huis vol kinderen die leren hun beste leven te leiden. En zonder dat de kinderen het wisten, begonnen deze stoelen voor hen zekerheid, veiligheid en liefde te vertegenwoordigen.

Zoals bij elk ICC-project, zijn er momenten waarop kinderen binnen de campus moeten verhuizen om de voortdurende groei, veiligheid en welzijn van alle gezinsleden te verzekeren. Deze overgangstijden zijn zwaar voor de administratie, maar ook voor het individuele kind.

Terwijl Joel zijn verhaal over de stoelen beëindigde, zijn hand stevig en liefdevol om het hout van de stoel voor hem geklemd, deelde hij weemoedig: "Als de kinderen zouden moeten verhuizen, zouden ze smeken om hun stoel te mogen meenemen naar het nieuwe huis." Ik vroeg: "Heb je toestemming gegeven om hem mee te nemen naar hun nieuwe huis?" "**Natuurlijk!**" Hij antwoordde: "**Het bevat al hun herinneringen.**"



De oude houten stoelen zijn ook uw stoelen. Als onderdeel van de familie van ICC heeft uw steun bijgedragen aan het transformeren van het leven van kinderen die verbonden zijn met die stevige, houten stoelen.



Nu meer dan ooit...

ICC-kinderen in Guatemala en over de hele wereld hebben uw gebeden en financiële steun nodig. De eerste drie maanden van het jaar waren uitdagend omdat de uitgaven groter waren dan de donaties. Budgetten zijn schaars. En de kinderen kunnen nergens anders terecht voor ondersteuning dan bij hun ICC-familie – bij jou.

Bedankt dat je deel uitmaakt van Gods plan om op zinvolle manieren voor deze kwetsbare kinderen te zorgen. Uw steun is nodig - nu meer dan ooit.

Hulp in de vorm van een financiële bijdrage aan één van onze 3 projecten: Guatemala, Dominicaanse Republiek en Congo of voor de Oekraïense vluchtelingen in Roemenië, kan steeds via ons gekende rekeningnummer, met vermelding welk project je graag wil ondersteunen.

ICC België vzw

BE 53 7342 0009 6053

Sijsjesstraat 26

2800 Mechelen

Dienen tijdens de pandemie

By Sylvia Herrera

Sylvia (midden foto) en haar broer Luis (links) en haar zus Ana (rechts), kwamen in 2001 naar **Los Pinos**. Dankzij jou werkt Silvia nu als **ademhalingstherapeut** en zorgt ze voor anderen in tijden van grote nood.

Gedurende bijna tien jaar hebben we het verhaal en de getuigenissen van Silvia en Ana Herrera gepresenteerd. We zijn verheugd update te kunnen delen, dit keer getuigt hoe God door haar heen beschermde als eerstelijnswerker COVID.

“Mijn naam is Silvia Maria Herrera een ademhalingstherapeut die ziekenhuis: **San Juan De Dios** hou van mijn carrière, mijn baan

“Tijdens de pandemie werd ons Ziekenhuizen waren overvol en er bedden voor zoveel mensen. Ik volwassen patiënten en enkele waren veel verdrietige, wanhopige bezorgdheid.



weer een nieuwe van Silvia, waarin ze werkte en haar in de strijd tegen

uit Guatemala. Ik ben werkt in het nationale **General Hospital**. Ik en wat ik doe.

land zwaar getroffen. waren niet genoeg werkte met jong-oudere patiënten. Er momenten van diepe

“Veel mensen hebben de strijd tegen het Coronavirus verloren. Toch waren er momenten waarop we de hand van God zo echt en dichtbij zagen, maar ook moeilijke, pijnlijke momenten zoals wanneer de patiënt vroeg om een videogesprek om voor de laatste keer afscheid te nemen van zijn/haar familie.

“Tijdens zoveel pijn, huilen en angst had ik de gelegenheid om met al die patiënten en hun familieleden te spreken over Gods Liefde. Vaak had ik de kans om ze bij de hand te nemen en een gebed uit te spreken, soms met woorden van bemoediging en hoop, zelfs in de duisternis.

“Vaak was ik vervuld van verdriet toen ik de ernst van de ziekte zag en niet wist wat ik moest doen. Maar ik wist dat God me daar had geplaatst om zoveel mogelijk mensen te helpen en te dienen.

“Ik dank God dat ik, ondanks mijn blootstelling aan het coronavirus als gezondheidswerker, niet ziek ben geworden. Ook al ben ik als wees opgegroeid, ik weet dat ik een dochter van God ben en dat Hij zijn kinderen beschermt. Hij heeft altijd voor me gezorgd en ik weet dat hij dat zal blijven doen.

“Er waren moeilijke tijden waarin ik vaak niet eens een glas water kon drinken of eten kon vanwege de beperkingen van het beschermende pak dat ik in het ziekenhuis moest dragen of de angst om mezelf te besmetten. Maar ik ben God dankbaar dat hij me steunde en me toestond anderen te helpen die in nood waren. En godzijdank zijn in Guatemala de gevallen van het coronavirus opmerkelijk afgenomen.

“De pandemie heeft ons geleerd dingen te waarderen waarvan we dachten dat ze klein waren. Zoals vrij ademen, met vrienden zijn, onze dierbaren waarderen en vooral afhankelijk zijn van een God die boven alles staat.

*Een foto van Sylvia die ademhalings therapie geeft aan een **COVID 19** - patiënt van in de twintig in het San Juan De Dios General Hospital*



"Bedankt voor uw steun aan Zijn kinderen zodat ze kunnen opgroeien om Hem volledig te dienen in hun thuisland en gemeenschappen."

Het ICC-team